

Zburătorul

Vasile Alecsandri

Dragă, dragă surioară,
Nu știi cântecul ce spune
Că prin frunze când se strecoară
Raza zilei ce apune,

Zburătorul se aruncă
La copila care vine
Să culeagă fragi în luncă,
Purtând flori la sân ca tine?

Fragii el din poală-i fură
Cu-a sa mână nevăzută,
Și pe frunte și pe gură
El o mușcă ș-o sărută.

Soro, buza-ți e mușcată!
Fragii, poți să le duci dorul.
Spune, în lunca-ntunecată
Nu-ntâlniși pe Zburătorul?

Dragă surioară, dragă,
Cântecul mai spune încă
De-acel duh c-ades se leagă,
Când e umbra mai adâncă,

De copila mândră, albă,
Ce culege viorele,
Purtând pe ea scumpă salbă,
Scumpă salbă de mărgele.

Salba el răsând i-o strică
Cu-o plăcută dezmierdare
Și de fieșce mărgică
Lasă-o dulce sărutare.

Pe sân, dragă, ești mușcată!
Salba, poți ca să-i duci dorul.
Spune, în lunca-ntunecată
Nu-ntâlniși pe Zburătorul?

Astfel vesel pe-o cărare
Glumeau gingașele fete.
Iar în luncă stau la zare

Doi voinici cu negre plete

Și, cântând în poieniță,
Aninau cu veselie
Unu-o salbă-n chinguliță,
Altul flori la pălărie.